

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK – 7.30 + Marijanović Stanislav Ferdo god. i Kruno

UTORAK - sv. Juraj – 7.30 + Skupnjak Stjepan (*Dravska*) i obitelji Skupnjak

SRIJEDA – 7.30 + Marijanović Kruno

ČETVRTAK - sv. Marko ev. – 7.30 + Osredek Štefanija god Antun i Maristela

PETAK – 7.30 + Pintarić Ivan

SUBOTA - bl. Ozana Kotorska – 18.00 - skupna sveta misa!

NEDJELJA – 5. VAZMENA NEDJELJA

7.30 + župna

9.30 + Vincek Dragutin

11.00 + Ljubek Antun i ob. Foder

ŽUPNE AKTIVNOSTI: dječji zbor - nedjelja u 10.00;

VJERONAUČ: petak u 15.00 - prvopričesnici; petak u 16.00 - firmanici.

Blažena Ozana Kotorska, 27. travnja

Rođena je 25. studenoga 1493. u mjestu Relezi, u današnjoj Crnoj Gori, kao Katarina Kosić. Mladenaštvo je provela kao pastirica. Sa četrnaest godina zaposlila se kao služavka u kući kotorskog plemića Aleksandra Buće.

Preko njegova brata, dominikanskog provincijala fr. Vinka, povezala se s dominikanskim trećoredicama u Kotoru. Uzela je redovničko ime Ozana. Slušajući na Veliki petak propovijed o Isusovoj mucu i smrti, odlučila je da će, Isusu za ljubav, provesti ostatak života kao „zatvorenica.“ Od 1514., kao „zazidana djevica“ provela je sedam godina u sobici pokraj crkvice sv. Bartolomeja. Nakon toga se preselila u ćeliju kod crkve sv. Pavla.

Takvim načinom života proživjela je 51 godinu, vršeći snažan vjerski i društveni utjecaj na Kotor. Umrla je na glasu svetosti 27. travnja 1565. Njezino neraspadnuto tijelo čuva se u zbornoj crkvi Sv. Marije u Kotoru, gdje je štiju ne samo katolici nego i pravoslavci te je prozvana ekumenskom blaženicom.

Urednik: Tin Jurak; Odgovara: Josip Hadrović, žpk.
travanj, 2013. Široke Ledine 4, Trnovec, web: www.zupa-trnovec.hr
e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

ŽUPNI LISTIĆ

Godina V.

broj 21 (230)

21. travnja 2013.

4. VAZMENA NEDJELJA

Otkrivenje svetog Ivana apostola

Otk 7, 9. 14b-17

Ja, Ivan, vidjeh:
kad eno velikoga mnoštva,
što ga nitko ne mogaše izbrojiti,
iz svakoga naroda, i plemena, i puka, i jezika!
Stoje pred prijestoljem i pred Jaganjcem
odjeveni u bijele haljine; palme im u rukama.

I reče mi jedan od starješina:
»Oni dođoše iz nevolje velike
i oprali su haljine svoje
i ubijelili ih u krvi Jaganjćevoj.
Zato su pred prijestoljem Božjim
i služe mu dan i noć u hramu njegovu,
i Onaj koji sjedi na prijestolju
razapet će Šator svoj nad njima.
Neće više gladovati ni žeđati,
neće ih više paliti sunce nit ikakva
žega jer – Jaganjac koji je posred prijestolja
bit će pastir njihov
i vodit će ih na izvore voda života.
I otrt će Bog svaku suzu s očiju njihovih.«

Pjesma prije evanđelja

Ja sam pastir dobri,
govori Gospodin,
i ja poznajem ovce svoje
i mene poznaju moje.

KUTAK ZA DUHOVNI TRENUTAK

Draga braćo i sestre!

Bog je stvoritelj svakoga čovjeka. Krist je otkupio svakog pojedinog čovjeka. Duh Sveti se nudi svakom pojedinom čovjeku. Crkva je otvorena svakom čovjeku. Lijepo je biti član Zajednice u kojoj nema ograničenja ni rezervi. Lijepo je biti član velikoga mnoštva u kojemu je svaki pojedinac dobrodošao. Lijepo je biti član Crkve koja u čovjeku prepoznaje bitno, a ne obazire se na sporedno.

Obraćamo se poganima

U prvom čitanju promatramo početke Pavlovljeva propovijedanja među poganima. Ili, ispravnije bi bilo reći, među onima koje su članovi Izabranoga naroda smatrali poganima i manje vrijednima. Isus nas je naučio, a i primjerom nam pokazao, da ne postoje više i manje vrijedni ljudi. Da ne postoje izabrani i odbačeni. Isus nas je naučio da smo svi Božja djeca. Da smo svi iz ovčinjaka koji mu je otac povjerio i kojemu je on Dobri Pastir. Zato je Pavao, nadahnut Kristom, a ne Zakonom i predajama pristupio nežidovima. Jer je u njima vidio ono po čemu su jednaki, a ne ono što ih čini drugačijima. Nije to nijekanje različitosti, nego razlučivanje bitnoga od nebitnoga. Razdvajanje onoga što čovjeka obilježava od onoga što je sporedno. Zato kršćanstvo, poglavito Katolička Crkva, s ponosom treba isticati svoju otvorenost i neisključivost. S ponosom moramo neprestano ponavljati da na našim euharistijskim slavljinama nema stranaca, jer smo svi u Kristu braća i sestre bez obzira na podrijetlo. S ponosom moramo isticati da na ulazima u naše crkve nema detektora, rampi ni izbacivača. U Katoličkoj Crkvi je svatko dobrodošao. I to baš onakav kakav je.

Eno velikoga mnoštva iz svakog naroda i plemena i puka i jezika

Ne samo da je početak Crkve takav, nego je takva njena sadašnjost, a, sudeći po viđenju apostola Ivana, takva joj je i budućnost u Kraljevstvu Nebeskom. Upravo zato je nama kršćanima, poglavito nama katolicima, strana bilo kakva isključivost. Neprihvatljive su nam pojave prema kojima se vjera vezuje uz pojedini narod. Ne postoje kršćanski ili nekršćanski narodi. Ne postoje katolički ili nekatolički narodi. Vjera nije za narod. Vjera je za pojedince. Vjera je za čovjeka. Čovjek uspostavlja odnos s Bogom. Dakako da je svatko od nas član pojedinoga naroda. Konkretno, ogromna većina nas u Hrvatskoj smo članovi Hrvatskoga naroda. Ali, nacionalna pripadnost označava nacionalnu, a ne vjersku pripadnost. Jednako tako treba biti svjestan da je rodoljublje i domoljublje kršćanska krepost koju treba njegovati i razvijati.

BOŽJA SMO DJECA

Jednoga dana neki je stranac, zadubljen u crne misli tumarao brežuljkom povrh sela. Na jednom je proplanku susreo pastira koji je čuvao stado ovaca.

Pastir, dobar čovjek bistra oka, osjeti strančevo očajničko raspoloženje i upita: „Što te toliko muči, prijatelju?“

„Neizmijerno sam usamljen.“, odgovori čovjek.

„I ja sam sâm ovdje u brdu, ali nisam tužan.“, reče pastir sa smiješkom.

„Kako to da ne samoća ne rastužuje?“, upita ga čovjek. „Ovdje na brdu si sam s ovcama, nemaš nikoga u blizini.“

„Nisam tužan zato što osjećam da me Bog voli i da je uvijek sa mnom.“, odgovori pastir.

„Ja, naprotiv, ne vjerujem u Boga i u njegovu ljubav.“, tmurno odvrati čovjek.

„Kako Bog može voljeti sve ljude, svakoga pojedinog? Kako je moguće da mene voli?“

Pastir ga povede na rub proplanka i pokaže prstom. „Vidiš li ono naše selo u dolini?“, upita ga. „Vidiš svaku kuću, zar ne?“

„Da, vidim.“, odgovori čovjek.

„Vidiš li prozore svake kuće?“, nastavi pastir. „Onda nemoj očajavati! Sunce je jedno, pa ipak obasja svaki prozor u selu, čak i najmanji skriveni prozor ono tijekom dana obasja. Možda si ti očajan zato što ti je prozor zatvoren?“

Koliko puta su prozori naših duša zatvoreni prema ljubavi našeg Nebeskog Oca? On je uvijek tu, pazi na nas i čeka nas da Mu dopustimo da nas obasjava i grije svojom ljubavlju. I onda kad se zatvorimo u vlastitu samoću i ne primjećujemo znakove Božje ljubavi oko sebe, On je i dalje tu. Zato, kako god bile teške naše kušnje, nemojmo nikada zaboraviti da smo ljubljena djeca Božja!

MOLITVA ZA DUHOVNA ZVANJA

Gospodine Isuse, Dobri Pastiru, koji si darovao svoj život da bi svi imali život, podaj i nama vjerničkoj zajednici prosutoj po cijelom svijetu, puninu toga života i daj da postanemo sposobni svjedočiti ga i drugima naviještati.

Gospodine Isuse, podaj puninu svoga života svim osobama koje su Tebi posvećene, posvećene službi Crkve, neka budu radosne u svom darivanju, neumorne u svom služenju, velikodušne u svojoj žrtvi; i njihov primjer neka otvara druga srca da poslušaju i slijede Tvoj poziv.

Gospodine Isuse, podaj puninu svog života svim ljudima, naročito mladićima i djevojkama koje pozivaš u svoju službu; prosvijetli ih kod izbora; podrži ih u vjernosti; učini da budu hrabri i spremni darovati svoj život po Tvom primjeru, da bi drugi imali život.

Ivan Pavao II.